

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Полтавська державна аграрна академія

Кафедра бухгалтерського обліку

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ
ТА КОНТРОЛЮ В СОЦІАЛЬНО-ОРІЄНТОВАНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВОМ»**

*присвячена пам'яті професора, заслуженого працівника вищої школи
Дмитра Мусійовича Фесенка*

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-
конференції*

ПОЛТАВА 2018

УДК 657: 332.025.12 : 65.014.1

А 43

«Актуальні проблеми та перспективи розвитку обліку, аналізу та контролю в соціально-орієнтованій системі управління підприємством» : Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Полтава, 20 квітня 2018 року). – Полтава, 2018. – 360 с.

Редакційна колегія:

Дорогань-Писаренко Л. О. – к.е.н., доцент, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, декан факультету обліку та фінансів.

Канцедал Н. А. – к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку, заступник декана по денній формі навчання зі спеціальності «Облік і оподаткування».

Плаксієнко В. Я. – д.е.н., професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку.

Яловега Л. В. – к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку, заступник завідувача кафедри бухгалтерського обліку з наукової роботи.

Лега О. В. – к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку.

У збірнику матеріалів науково-практичної конференції розміщено результати досліджень вітчизняних науковців, присвячених актуальним проблемам та перспективам розвитку обліку, аналізу та контролю в соціально-орієнтованій системі управління підприємством.

Конференція присвячена пам'яті видатного науковця, ветерана Великої Вітчизняної Війни, Заслуженого працівника вищої школи Української РСР, професора Дмитра Мусійовича Фесенка.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

Рекомендовано до друку Вченою Радою факультету обліку та фінансів Полтавської державної аграрної академії (протокол № 8 від 23.04.2018 р.)

витратні й на сьогоднішній момент не можуть бути вирішені без участі інвесторів. Тому, практично вся піднята водовідливними комплексами вода без необхідної очистки та без використання скидається у водні об'єкти. Нажаль з кожним роком якість річкових вод погіршується, що спричиняє необоротний негативний вплив на водні живі ресурси та обмежує можливість використання поверхневих вод в народному господарстві та для питного водопостачання.

На нашу думку, питанням переробки шахтної води та доведення її до відповідних норм що забезпечують якість господарсько-питного споживання, повинні займатися державні підприємства. Тим паче, що шахти наразі й є державними підприємствами, та здійснюють відкачування шахтної води за держбюджетні кошти. Тому доцільний був би й продаж очищеної води міським водоканалам, що забезпечить беззбиткову роботу таких підприємств, чи принаймні менш збиткову ніж зараз. А вирішення питання демінералізації шахтних вод забезпечить зниження антропогенного впливу на стан водних ресурсів, зменшення залежності від зовнішнього водопостачання та покращить якість водоспоживання.

Список використаних джерел:

1. Екологічний паспорт регіону. Луганська область. / Держ. упр. охорони навколиш. середовища в Луганській обл. – Сєверодонецьк, 2017. – 111 с.
2. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Луганській області у 2016 році / Держ. упр. охорони навколиш. середовища в Луганській обл. – Сєверодонецьк, 2017. – 223 с.
3. Статистична інформація на офіційному веб-сайті Державної служби статистики // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. Турчанінова Н., Фурман Р., Юсипук Ю., (КІП ДонНТУ) Напрямки використання відходів вугільної промисловості. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ea.donntu.org:8080/jspui/bitstream/123456789/17370/1>.

Дорошенко А. П., к.е.н., доцент, доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень ПДАА

Єгорова О. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень ПДАА

Кончаковський Є. О., к.е.н., доцент, доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень ПДАА

ДОСКОНАЛА КОНКУРЕНЦІЯ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Здебільшого коли ми говоримо про ринкове середовище та ринкову економіку то підсвідомо ототожнюємо її з ідеальним варіантом ринкової взаємодії на основі рівних умов та рівних можливостей як для виробників так і для споживачів – ідеальної (досконалої) конкуренції. Відповідно виникає питання щодо того, що ж являє собою даний тип конкурентної боротьби та які наслідки для споживача та суспільства в цілому матиме його домінування в масштабах економічної системи. Абстракція досконалої конкуренції є

корисною тому, що вона дає можливість зрозуміти ринковий механізм, основи якого є спільними для всіх типів ринків. Функціонування чисто конкурентної економіки дає нам зразок або стандарт, з котрим можуть бути порівняні та за яким може бути оцінена ефективність реальної економіки. Отож, дослідження ринку досконалої конкуренції має особливе теоретичне і практичне значення для пізнання інших ринкових структур [1].

Насамперед слід почати з того, що в реальному житті поняття ідеального зустрічається досить нечасто, аналогічно і в економіці явище досконало конкурентного середовища не є поширеним, оскільки для цього необхідно ряд умов які не завжди реально досягти: значна чисельність учасників ринку (покупців та продавців), однорідність (стандартизованість) товару, висока мобільність факторів виробництва, відсутність можливостей впливу на ринкову рівновагу з боку учасників, наявність достовірної та відкритої інформації про учасників ринкового середовища.

Цілком очевидно що такий тип конкуренції має свої переваги для всіх учасників ринку які, перш за все, пов'язані з можливістю споживачем отримати продукт максимально можливої якості за мінімально можливою ціною. Дійсно в умовах жорсткої конкурентної боротьби товаровиробники не маючи можливостей до зниження цін (вони і так перебувають на мінімально можливому рівні) намагаються привернути увагу споживача неціновими методами і зокрема підвищенням якості продукції, одночасно за таких умов (теоретично) створюється продукт із властивостями, що найбільш влаштовують кінцевого споживача. Одночасно процес забезпечення споживачів товарами та послугами відбувається на основі ринкових механізмів попиту і пропозиції та не передбачає директивного впливу з боку держави. Кожен учасник відносин має свободу вибору щодо споживання чи виробництва, а ресурси між сферами та галузями виробництва розподіляються таким чином, що їх застосування сприяє забезпеченню максимальної ефективності господарської діяльності.

При цьому слід все таки відмітити, що такий тип конкуренції насправді не є ідеальним варіантом та висуває на поверхню і ряд недоліків як для споживача так і для ринку зокрема. Так для конкурентного середовища типовим явищем є процес економії витрат і на цій основі спроба формування конкурентної переваги. Відповідно товаровиробники намагаються уникати в першу чергу тих витрат які не можуть бути відшкодовані в процесі реалізації продукції і відсутність яких не матиме негативних наслідків для технологічних процесів виробництва. До таких статей витрат в першу чергу слід віднести: витрати що пов'язані з охороною навколишнього природного середовища та боротьби зі шкідливими викидами (забрудненнями); витрати на формування безпечних умов праці та інші.

Також до суттєвих недоліків досконалої конкуренції відноситься те, що вона не забезпечує виробництво суспільних благ: захист території, охорона навколишнього природного середовища, соціальні проекти та інше. Оскільки такий вид діяльності не передбачає формування прибутку (чи період повернення інвестованих коштів є досить великим) який в свою чергу виступає

головним чинником та стимулом діяльності за таких умов.

Одночасно створюючи для учасників ринкових відносин рівні можливості, наявність досконалої конкуренції не гарантує для них рівні (однакові) результати, оскільки забезпечуючи ефективний розподіл ресурсів і максимальне задоволення потреб покупців, досконала конкуренція виходить із платоспроможних потреб, із розподілу грошових прибутків, що склалися на попередніх етапах господарської діяльності.

Одночасно малі підприємства, що є домінуючими для цього типу ринку, часто виявляються нездатними використовувати найбільш ефективну та відповідно високовартісну сучасну техніку. Справа в тому, що економія на масштабах виробництва зазвичай буває доступна лише великим фірмам. З цієї ж причини ринок досконалої конкуренції не в змозі стимулювати науково-технічний прогрес та забезпечувати значні обсяги інвестицій у виробництво. Невеликим фірмам не вистачає коштів на фінансування тривалих і дорогих науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт [2].

Таким чином враховуючи все вищезазначене слід відмітити що в сучасних ринкових умовах наявність досконало конкурентного середовища не є гарантом найкращого розподілу ресурсів та не забезпечує максимальний рівень ефективності та результативності. Домінування конкурентного середовища не є запорукою успіху і в реальній практиці функціонування економічних систем наявність (чи відсутність) досконало конкурентного середовища має розглядатися лише як один із доцільних варіантів, а не як еталон чи мета для системи загалом.

Список використаних джерел:

1. Економічна теорія: Політекономія [Текст] : підручник / В. Д. Базилевич [та ін.]; за ред. В. Д. Базилевича. - К. : Знання, 2006. - 632 с.
2. Основи економічної теорії [Текст] : підручник / С. В. Мочерний, С. Г. Скотний. - Л. : Новий Світ-2000, 2006. - 600 с.

І. І. Зрайло,

аспірант кафедри міжнародних економічних відносин,
Науковий керівник – **С. С. Гринкевич**, д.е.н., проф.,
завідувач кафедри міжнародних економічних відносин,
Львівський національний аграрний університет

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ АПК

Формування теоретико-прикладних засад оцінювання реалізації зовнішньоекономічного потенціалу зернопродуктового підкомплексу АПК слід вважати вагомим доповненням його сутнісних характеристик. Адже в процесі уточнення методики оцінювання реалізації зовнішньоекономічного потенціалу цього важливого сегменту реального сектору економіки, по-перше, з'ясовується які саме характеристики більш важливі та найбільш влучно відображають стан і